



‘Αλεξάνδρα Δημητρακοπούλου.

δίας (*Sola*), δέοντα είναι διαφορετικά τονδιάστοι 12 λεπτών, απέκδοτος και ως πρός τὴν ποιησιν και ως πρός τὴν μουσικήν. Τὸ θέμα τῆς ποιήσεως δέοντα είναι τὸ τελευταῖα μεγάλα ἔθνικά γεγονότα. Οφίζεται ἄθλον ἐκ δρ., 1800, ἐπὶ τῶν ὁποίων 300 ὀδηγοῦσαν ὡς ἀμοιβὴ τοῦ ποιητοῦ. Χρόνος πρός ὑποβολήν, μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου 1914. Πρός κοίνων τοῦ μουσικοῦ και πουμπινοῦ μέρους τῶν ὑποβληθμομένων ἔργων θέλει ὅμοιαθῆ ‘Αγωνόδικος’ Επιτροπῆ, ἵνα ἡ ἔκθεσις θάντη γνωστοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ μηρὸς ‘Ιανουαρίου 1915, τὸ δὲ βραβευθὲν ἔργον θὰ ἐπελεσθῇ ἐν συναντίᾳ τοῦ ‘Ωδείου. Άπα τὴν ἔκδοσιν εἰς μερολόγιον (*partitum*) τοῦ βραβευθασμοῦ· τοῦ ἔργου ὀδοιποθή ποσοῦ ἐκ δραχμῶν 500, τὰς ὁποῖας θέλει λάβει ὁ συνθέτης μετὰ τὴν ἔκδοσιν.

— Άλλας ἐπιτυχής ἡ συναντίᾳ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ βιολίου κ. Σοῦλτος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ‘Ωδείου ‘Αθηρῶν, τῇ σημερινῇ τοῦ κ. Μαρούσιον τοῦ ‘Ωδείου, κ. Τ. Ξανθολούδου και ὁρχήστρας ἐγχόρδων ὁργάνων ἀπαριζομένης ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ κ. Σοῦλτος. Τὸ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα περιελάμβανε συνθέσεις τῶν Ταρτίν, Χάνδρου, Μοζάρθεων, Νιάρχεως διὰ βιολ., Μπάχ, Μαρούσι, διὰ βιολ. τῇ συνθέτῃ ἐγχόρδων ὁργάνων, Φράνκ, Γρούγκ, Μαρούσι δι’ ἔγχορδα ὁργάνων και μίαν σύνθεσιν τοῦ κ. Ξανθολούδου.

— Η ‘Χοροφάία Βελιγραδίου’, ιδουθεῖσα κατὰ τὸ 1853, μελετᾶ διὰ τὴν ἀντιτελέσθησην ἐνδροῦμην εἰς Θεσσαλονίκην και ‘Αθήνας, ὅπου θὰ δώῃ ὅντες συναντίας. Τῆς ‘Χοροφάίας τοῦ Βελιγραδίου’ — ἀποτελούμενής ἐκ 250 μελῶν ἐκ τῆς ἐκλεκτοτέρας κοινωνίας τοῦ Βελιγραδίου, τῶν ὁποίων τὰ 90 ἀνήκουν εἰς τὴν Χοροφάίαν — προεδρεύει ὁ κ. ‘Αραγελλοβίτης, πρώην ἐπνοηγός.

— Προσεχῶς θὰ ἐμφανισθῇ ἡ μικρὴ χοροφάία τοῦ ‘Ωδείου ἐκ 200 περίποτον μαθητῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ν. Παπαγεωργίου μὲ πρόγραμμα τὴν ‘Βαλπονιγίαν νύκτα’ τοῦ Μένδελσον. Επίσης τὸ ‘Ελληνικὸν Κονιύτετον θὰ δώσῃ συναντίαν μὲ ἔργα ‘Ελλήνων μουσικῶν, ἐν οἷς συνθέσεις τῶν κ. κ. Καλομούζη, Βάρβαρη και Οἰκονομίδου. Επίσης θέλει ἐμφανισθῆ και τὸ ‘Ελληνικὸν Κοναρτέτο δι’ ἀνδρικὰς φροντίδας, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ. κ. Παπαδημητρίου α’ δέντρων, Γ. Σπάλβου β’ δέντρων, Ορέστη Κοντογάνην σ’ βαθυφάνων. Θὰ ἐκπλευθοῦν ἔργα τῶν Σοῦλπεργ, Σούμαν, Ροδίου και Λαρούγκα.

— Εἰς τὸ Παρίσιο ἡ Ηραικήπιδος Μαρία ἔδωσεν εἰς τὸ προκηπικὸν Μέγαρον τῆς ‘Υένης καλλιτεχνικὴν ἐπεργίαν, εἰς ἥν μετέσχον δοῖοι οἱ ἐν Παρισίοις ‘Ελλήνες καλλιτέχναι, γλύπται, μανισκοί, ζωγράφοι. ‘Η διπλεῖς ὑπῆρχε ζωηροτάτη. ‘Ἐπαιξε πιάτο ὁ κ. Εὐστρατιάδης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ βιολιστοῦ κ. ‘Ανεμομάνηη, ἐχαγούνδησεν ὁ κ. Κλέων Τριανταφύλλου και ἐπαξε βιολ. δ κ. Σπάθης. Παρενοθησαν ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ὁ γλύπτης κ. Αθημητριάδης, οἱ ζωγράφοι κ. Μελίδης και ἡ δεσποινίς Λασκαρίδην, ὁ κ. Χρυσαφίδης και πολλοί ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις ‘Ελληνικοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου.

— ‘Ο κ. Αλ. Καλλιρέοης πλαγιανιστής διπλωματοῦχος τοῦ ‘Ωδείου ἐν συναντίᾳ ἀπέδειξεν ἵνα εἴναι και πολὺ καλὸς συνθέτης. Άροῦ ἔθεσε τὴν τέχνην τοῦ ὡς ἐπεικετοῦ διὰ τῆς Στεέρεω τοῦ Παγανίην — αἱ ἄλλαι ἐπεικεταῖς ἦσαν ὑπὸ μαθητῶν τοῦ ‘Ωδείου ήσαν ἀνεπιτυχεῖς — ἐπεικετοῦθεν ἐν κοινῷτέρῳ τοῦ κ. Καλλιρέοη, ὃ μονά σύνθεσις και ἀρκετά πρωτότυπος. Καὶ τὸ «Σμάτιον τοῦ γλυπτοχάραγμα τοῦ ίδιου συνθέτου, γραίεν ὑπὸ πενταμελοῦς χοροφρίδας τῇ συνθέτῃ μικρᾶς δοχήστρας, ὑπερήφεος. Άι δεσποινίδης Νάθα Σακελλαροπούλου και ἡ ‘Αλεξάνδρα Αημητρακοπούλου συνέβαλον και αὐταὶ ἀρκετὰ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συναντίας. Η πρώτη (*soprano*) ἔγραψε μὲ πολλὴν ἐκφραστικῶς, - ίδιατα διακριθεῖσα εἰς τὴν προπονιάτιον — ἐπὶ τῆς «Μποέμ» τῆς μονωδίαν τῆς Μηῆς και τῆς «Άσπρην ἀγάλη τοῦ κ. Καλλιρέοη. Η δευτέρα (*contralto*) ἐφεγαύδησε ἀπὸ τῶν «Οφέρας τοῦ Πλούτου, ἀπὸ τῆς «Τζονάταν» και τῆς «Αὐγήρη» τοῦ κ. Καλλιρέοη. Η φωνὴ τῆς δ. Αημητρακοπούλου ἦταν εἰς τοὺς βαθεῖς τάνοις ἔχει πολλὴν μεγαλοπρέπειαν, ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει ἐκλεκτὸν τάλαντο, πολλὰ ὑποσχόμενον.

— Η ‘Επιτίς Καλογεροπούλου ἔδωσε συναντίας εἰς Κονίαν και Μυτίλην.

— Αττίγοις τῆς Ηπειρωτικηματῆς Συγκεκίρην ἐπεκρίθη πίστοισις ἐκ δραχμῶν 700 διὰ τὴν ὁργάνωσιν χοροφρίδας φοιτητῶν ἐμφανίζομέν κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Ηπειρωτικούν. Τὴν ὁργάνωσιν ἀνέλαβε τὸ ‘Ωδείον ‘Αθηρῶν.

— Απέθανεν εἰς Μόσχαν διάσημος Γάλλος κλειδοπιμπαλιστής Ραούλ Πούνιο.

— Εἰς τὴν «Γερμανικὴν ὀπερατώ» τοῦ Βερολίνου ἐπαίχθη τὸ νέον μελόδραμα τοῦ Λάου «Κέρκυρα», ἔχον ἐπάθεσιν τὸν ἀρχαῖον μῆνον τῆς Ναυσικῆς. Τὸ ἔργον ἔγραψε καθ’ ἑπόδειξην τοῦ Κάιζερ.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Εἰς τὸν «Παρασάστην» διάσημος περὶ τοῦ ‘Ηπειρωτικοῦ ζητήματος, διαβίτης Αμρηδόσιος ἀφρηγήθη εὐγέλωττος τὰς Βονιγαρικὰς ἀπανθρωπίας κατὰ τὴν ὀπτάρμητον κατοχὴν ἥπατον τῆς πόλεως. Ο τριτέλληρ ‘Αγγός λογαρίσ ποτελεικὸς ἀταποκριτής κ. Τράμπαν, ὡμίλησε περὶ τοῦ ‘Έλληνος στρατιώτου κατὰ τοὺς τελευταῖους πολέμους, διάσημος περὶ τόπου, ιστορίσας τὰ τῆς πορθῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐφημερίδος, τῆς ἐξελέξεως, τῆς προσθόντων ἀνῆρης, διμήλησε ἄμα και περὶ ποιῆς γνώμης.

— Ο κ. Κωστῆς Παλαμᾶς ὡμίλησε περὶ τοῦ ποιητοῦ ‘Αριστοτέλους Βαλαωρίτου εἰς δύο διαλέξεις και εἰς δύο αιδονίσια.

— Οιοι σχεδὸν οἱ Γάλλοι λόγοι ἀφησαν πλέον τὴν πέρραν και ὡμιλοῦν ἀκαταπαύστως. Εἰς τὴν ἀτελείωτην σειρὰν τῶν διαλέξεων ὑπάρχουν και μερικαὶ αἵτινες ἐνδιαφέρονται ιδιαιτέρως τοὺς ‘Ελλήνας. Ο κ. Γκαστέν Νεεσάν, ὡμίλησε περὶ τῶν νήσων τοῦ ‘Αρχιπελάγους, διάσημος περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐπεισόδεια τοῦ ἐλληνοβουλγαρικοῦ ποταμοῦ, ίη κ. Λέν Έλλην. ποτεμικὰς ἀνέκδοτα, διάσημος περὶ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Τὰς διαλέξεις αἵτινες, τὰς διπλαὶς ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν πρωτασίαν ἡ Ηραικήπιδος Μαρία δογματωρεῖ ἡ ‘Γεραεσία’.